

natur, at der for udenlandske aktieselskaber må bortses fra 5 pct.-fradrag, og at der for disses vedkommende på den anden side ikke kan kræves udbytteskat.

KAPITEL 3.

Indkomstskat af dødsboer.

Ved den skattepligtiges død bortfalder efter den i forslaget § 29, stk. 1, indeholdte regel skattepligten med udgangen af den måned, i hvilken dødsfaldet finder sted. Hans efterladenskaber kan skiftes privat af arvingerne eller inddrages under offentligt skifte, d. v. s. skiftes ved de ordinære skifteretter eller af executores testamenti. I tilfælde af privat skifte har arvingerne rådighed over boets indtægter, og skattepligten med hensyn til disse overgår derfor umiddelbart på arvingerne. I offentligt skiftede boer er rådigheden over indtægten af afdødes efterladenskaber henlagt til skifteforvalteren, og der opstår derfor spørgsmålet om at pålægge dødsboet skattepligt med hensyn til disse indtægter som en art juridisk person.

Efter den nugældende regel i statsskatte-lovens § 2, nr. 4, påhviler indkomstskattepligten uafsluttede dødsboer, der her i landet er undergivet offentlig skiftebehandling, for så vidt dødsfaldet ligger forud for det sidste kalenderår før ligningens foretagelse. Denne betingelse, at der skal være et fuldt mellemliggende kalenderår mellem dødsfaldet og ligningens foretagelse, bevirker, at et dødsbo skal henstå i mindst 5 kvartaler, inden det bliver indkomstskattepligtigt, og at det efter omstændighederne kan henstå i over to år, inden skattepligten indtræder, nemlig hvis dødsfaldet har fundet sted i begyndelsen af et kalenderår. Reglen, som må formodes at være motiveret bl. a. af ønsket om at have en fuld regnskabsperiode som grundlag for skatteansættelsen, synes i urimelig grad at medføre skattefrihed for indkomst, som, hvis offentligt skifte ikke havde fundet sted, ville være blevet beskattet hos arvingerne.

De i nærværende lovforslag foreslåede regler er i det store og hele i overensstemmelse med kommissionsudkastets kapitel 3 (bemærkningerne side 104 ff.). Man har til-

stræbt en ordning, der skaber kontinuitet i beskatningen på den måde, at dødsboets skattepligt indtræder i tilknytning til bortfaldet af den afdødes skattepligt og består indtil den dag, der benyttes som skæringsdag ved boets endelige opgørelse. Idet man som målestok for beregningen af boets skatte-tilsvar anvender den indkomst, som erhverves under bobehandlingen, opnås, at indkomst, der er bortfaldet som følge af dødsfaldet, altså navnlig arbejdsindtægter, holdes udenfor beskatningen hos dødsboet, og at dettes skatte-tilsvar tilpasses efter de økonomiske forhold, som foreligger efter dødsfaldet. Da imidlertid dødsbobehandlingen ofte vil blive afsluttet, inden der er forløbet et fuldt år efter dødsfaldet, har man anset det for nødvendigt fuldstændigt at løsrive dødsbobeskatningen fra terminerne for den sædvanlige skatteligning og i stedet henlægge tidspunktet for skatte-tilsvarets beregning og berigtigelse til skiftets slutning. For et bo, hvis behandling er langvarig, kan denne fremgangsmåde vel betyde en ikke uvæsentlig henstand med skattens erlægelse. Dette forekommer dog ikke afgørende, idet det ikke er sædvanligt, at dødsboers behandling strækker sig over en længere årrække; det bemærkes herved, at tilsynet med et dødsbo skærpes, når det har henstået under behandling i to år. Der kan herved også peges på forholdet mellem indkomst- og arveafgiftsbeskatningen af indtægter under bobehandlingen. Efter de gældende regler i arveafgiftslovens § 31 skal de afgiftspligtige værdier beregnes efter forholdene på det tidspunkt, da den endelige opgørelse i boet foretages, eller for privat skiftede boers vedkommende tidspunktet for arveanmeldelsens indgivelse, således at boets aktiver ansættes til den værdi, de har på dette tidspunkt, ligesom de indtil dette tidspunkt indvundne renter eller andre indtægter medregnes. Der vil således blive krævet arveafgift af indtægter faldne under bobehandlingen, uanset at disse indtægter tillige undergives indkomstbeskatning hos boet (eller de privat skiftende arvinger). Når dette forhold har givet anledning til kritik, gående ud på, at der derved etableres en dobbeltbeskatning, må hertil bemærkes, at den arveretlige erhvervelse finder sted allerede ved dødsfaldet. Ganske vist må man både af praktiske og principielle grunde lade afgiftspligtens om-